

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F. VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Cts

NR 6

IN DIT NUMMER :
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

TERREUR OVER DE STATES

door A. WEINBERG

HÉ, CHEF! DE VOLBLOED DIE IK MET DE LOTERIJ GEWONNEN HEB..
KRIJG JE VAN ME CADEAU!

TERREUR OVER DE STATES

ZONDAG 30
oktober 1938
was een dag ge-
weest zoals alle
anderen en hij
scheen even on-
opvallend te ver-
lopen.

In miljoenen Amerikaanse gezinnen
had men de radio ingeschakeld...

...en de onzichtbare gasten waren overal binnengekomen hier
een speaker, daar een zanger, ginds een orkest...

In een van de gangen van «Broadcasting Building» te
New York!

Enkele ogenblikken later.

Geachte luisteraars,
thans bieden we u een
radiroman aan van
H.-G. Wells: «Plane-
ten voeren oorlog».
We gebruiken hierbij
de welbekende stijl van
de nieuwsberichten.

...en op de gege-
ven seconde flitst
een rode lamp
aan.

**DE aanpas-
sing van
Orson Welles**
zou dank zij
deze directe
reportagestijl
zeer pakkend
zijn. De inlei-
ding van de
regisseur waar-
schuwde de
luisteraars ech-
ter...

Maar heel wat mensen beluisteren een andere uitzending

Met het gevolg:

Ik hoop dat
ult ons weer niet
zal beïnvloe-
den...

Heb je
dat gehoord?

Geachte luisteraars,
we onderbreken nogmaals
deze uitzending om een
interview af te nemen
van professor Winchel
van de universiteit van
Princeton...

Wat denkt u over de ontplot-
ting die zich zo even op Mars heeft
voorgegaan?...

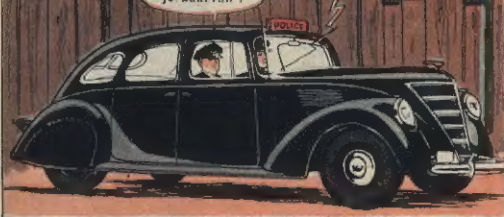

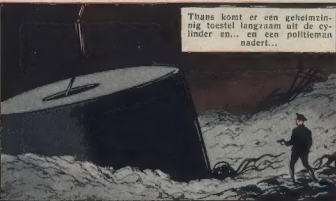
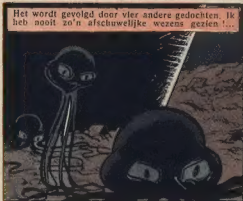
De «professor» is Orson
Welles, een duivel-dart-al!

Ik kan geen enkele steekhoudende ver-
klaring geven voor deze ontplotting... Met een
reuzetelescoop zouden we er misschien wat
meer kunnen over vernemen.

Wat zeg
je daarvan?

Maar dat is vreselijk! Wat moeten we doen?

We kunnen tegen hen niets ondernemen... we moeten op het ingrijpen van de luchtwacht wachten, dat is onze enige kans!...

De politiestippen worden reeds overstelpt met angstige telefonische oproepen.

Ik kan niet volgen! Het is een echte waanzin!...

Sommige mensen, zoals de geologen van Princeton, verliezen het hoofd niet maar reageren zeer praktisch...

Wel, Harold, is uw karretje nog in staat te rijden?...

Maar zeker!

Wel, binnen een half uur vertrekken we naar Grovers Hill!...

Wat gaan we daar doen?

Wel het projectiel van de Marsbewoners kopen en met die vreemdeelingen in contact treden! We zullen het projectiel tentoon stellen in het laboratorium van de universiteit...

Intussen in de studio

De toestand wordt van minuut tot minuut kritischer... de Marsbewoners zijn klaar met het opstellen van hun oorlogsmateriaal...

Acht infanterie bataljons omsingelen de landingsplaatsen en staan klaar voor de aanval...

De Marsbewoners geven er zich rekenschap van dat ze omringd zijn... Hun drievoetige toestellen komen in beweging.

Ooo! De drievoetige machines verpletteren onze troepen!...

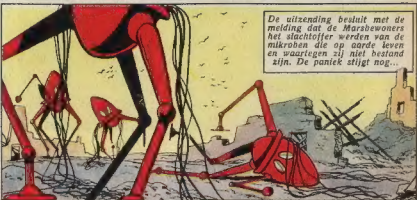
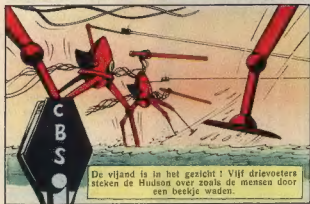
Hun hete stralen steken alles in brand! Onze troepen slaan op de vlucht!... Alles is verloren!...

Het is een echte ramp! Van de 7.000 soldaten die opgesteld werden blijven er misschien 150 of 200 over. Van/in mijn observatiepost zie ik de drievoetige machines optrekken in de richting van New York...

Een ware paniekstemming breidt zich over heel het grondgebied van de Verenigde Staten uit. De familieleden van de inwoners van de staat New Jersey vragen naar de lijsten van de slachtoffers. Honderden militairen vervoegen hun eenheid, zonder dat zij daartoe bevel kregen...

Op de weg ziet men duizende wagens rijden, bestuurd door chauffeurs die hun hoofd totaal verloren zijn!

ONDER ONS VERMA

In houwe
trouwe

We hebben allen klasmakkers, kameraden. Maar hebben we wel vrienden? Hebben we één enkele echte vriend? Echte vrienden zijn zeer zeldzaam. En wat zo zeldzaam is, moet men goed weten te bewaren. Wie een vriend niet wil verliezen, mag niet vergeten dat vriendschap ook verplichtingen met

Erengt, die men nooit mag verwaarlozen! Spijt alle misverstand en onvermijdelijke wrijvingen, moeten we trouw blijven aan onze vriend.

En trouw zijn is soms moeilijk, en vraagt heel wat inspanning, en ja, in bepaalde omstandigheden zelfs offers! Wie die niet kan brengen als het moet, verdient geen goede, trouwe vriend. Iets geven of doen wat geen moeite vergt, kan iedereen. Maar iets doen wat een buitengewone inspanning vraagt, dat kunnen alleen zij die een echte vriend waard zijn.

Vergeet niet, dat men zijn vrienden pas naar waarde kan schatten, wanneer men in nood verkeert. Laat nooit een vriend in de steek, en zeker dan niet wanneer je weet dat hij in moeilijkheden verkeert!

IN HOUWE TROUWE is een leuze voor alle echte Kuitje's vrienden!

Kuifje

DE POSTBODE
WORDT
VERWACHT

Hanny Ockeloën, *Hollandse Ru-
ding, Oosterpoort, 11, Utrecht,*
zoekt een korrespondente.

Reinie Hogerheyde, Havenplein, 15, Zierikzee, Holland, verzamelt verpakkingen van suikerklontjes en zou graag willen ruilen. Ook postzegels. Men schrijve haar rechtstreeks. Reinie is 13 jaar.

Paula Vranckx, Landhuis Zonne-
wende, Eerste Laan, 23, Maas-
eik, zoekt een franssprekende kor-
respondente van goede familie te
Leuven.

Jeannine van Havermaet, Gemeentestraat, 26, Antwerpen, zoekt een pennevrindin van 12 jaar die sigarenbandjes en stekeldoosjes verzamelt.

EEN KNAP TEKENAAR

R. ROSEMEIERS, van Antwerpen, stuurde me een hele reeks prachtige gekleurde tekeningen waaronder die van Chlorophyll zeker de meest geslaagde zijn.

TIJL UILENSPIEGEL KOMT!

NOG een paar weken geduld, en al wie een T.V.-toestel bezit zal de gelegenheid krijgen om de zevende T.V.-strip van Willy Vandersteen, **DE AVONTUREN VAN TIJL UILENSPIEGEL**, iedere avond op zijn scherm te volgen. En wie thuis nog geen televisiepost bezit, kijke eens uit of hij niet bij een of andere vriend of kennis 's zondagsnamiddags de wekelijkse heruitzending van de dagelijkse strips zou mogen volgen.

Jongens die een eigen toestel bezitten mogen natuurlijk aan hun beste vrienden de kleine gunst mee te komen kijken niet weigeren.

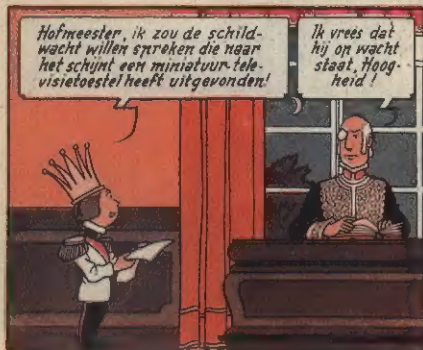
Nog wat geduld, weldra komt Tijn Uilenspiegel!

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB?

ZIE HIER wat je moet doen om lid te worden van de Kuifjesclub:

1. Schrijf me en een briefje waarin je me je volledige naam en adres geeft, alsmede je geboortedatum;
2. Voeg hierbij een pasfoto;
3. **INDIEN JE GEEN ABONNE BENT**, moet je voor de kaart 10 F. betalen (in postzegels of door storting op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-Brussel; vergeet niet op 't strookje te vermelden: **VOOR DE KUIFJESCLUB**);
4. Als abonné is de inschrijving gratis; deel me dan echter je abonnementsnummer mee;
5. Het kentenken is gratis in de 2 gevallen. Ik hoop je weldra als lid te mogen verwelkomen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Broer en zus zitten in dezelfde klas. Op zekere dag steit de onderwijzer aan broertje deze vraag:

- Hoeveel broers heb je, jongen?
- Een, mijnheer.

Onderwijzer: Neen, nu snap ik er niets meer van. Ik stelde dezelfde vraag aan je zus en ze antwoordde me: twee!

Meester: Jefke, ben jij de oudste thuis?

Jefke: Neen, meester, vader en moeder zijn veel ouder dan ik!

(Deze mopjes werden ingezonden door Liliane Goossens, van Moortel.)

Al te gek!

Een man bood een telegram aan in het postkantoor en trommelde ongeduldig met de vingers op de tafel, terwijl de beampte de woorden telde.

U hebt maar negen woorden in dit telegram en u mag er tien rekenen, zei de klerk. U kan er nog een woord aan toevoegen.

Samen laz en ze het telegram nog eens door. Het luidde als volgt: Galumph, galumph, galumph, galumph, galumph, galumph, galumph, galumph, galumph.

— Ik weet werkelijk niet wat ik er nog moet aan toevoegen, zei de man.

— Als u er nog eens «galumph» toevoegde? stelde de beampte voor.

— Nog eens galumph? antwoordde de man boos. Je denkt toch niet dat ik gek ben?

Een zeer barbaarse historie of «Zijn lievelingsgerecht»

HET oude stoomschip «Donald Porter» kwam benoorden Groenland muurvast in het ijs te zitten. De radio was stuk en na een maand waren alle levensmiddelen op.

— Jongens, zo sprak de kapitein, ik heb jullie in de misère gebracht en het is dus niet meer dan billijk dat ik jullie help. Ik schiet me voor de kop en jullie kunnen me dan opeten...

De kapitein trok zijn revolver en zette die tegen zijn slaap. Toen riep de stuurman luikeels:

— Iets lager, kapitein, ik ben gek op hersens!

(Deze mopjes werden ingezonden door Guy Vanderlinden, uit Gent.)

Gevaarlijk

Rechter: Ik veroordeel je tot levenslange hechtenis.

Beschuldigde: Maar Edelachtbare, ik...

Rechter: Zwig of ik doe er nog enkele jaren bij.

De vermageringskuur

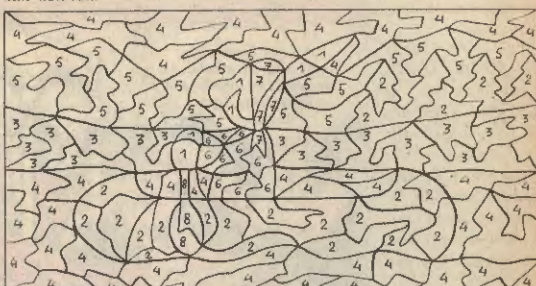
Mama: Elsie, wat doe je nu? Hoe komt al dat zagemeei op de grond?

Elsie: Mijn pop doet een vermageringskuur, mama.

(Twee mopjes ingezonden door Paul Peer, van De Panne.)

EEN PLAATJIE OM TE KLEUREN

Kleur dit plaatje volgens de aanwijzingen onderaan. Je zal er pret aan beleven.

1. rood	2. donkergroen	3. lichtgroen	4. lichtblauw
5. paars	6. geel	7. zwart	8. donkerbruin

DE TEST VAN DE WEEK : WENS JE GEEN PROFIJTJES?

JONGE mensen hebben over het algemeen een afkeer aan die zogenaamde «profijtjes». Zij geven spontaan en weigeren iedere betaling. Ze bewijzen graag een dienst en denken nooit aan het eventuele profijt dat zij daaruit zouden kunnen halen. Jammer dat de volwassenen de idealen van hun jeugd zo vaak en zo makkelijk vergeten!

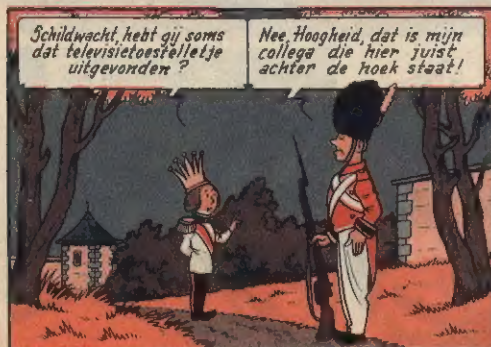
Ja Neen

1. — Ben je steeds bereid een dienst te bewijzen zonder op een beloning te rekenen?
2. — Voel je je beledigd, wanneer men je geld aanbiedt voor de dienst die je spontaan hebt bewezen?
3. — Doe je graag iemand een plezier?
4. — Kan je een kleine attentie bewijzen, zonder daarvoor iets in de plaats te verlangen?
5. — Vergeet je de verjaardag van je beste vriend niet en denk je er niet aan... dat hij je nu ook iets moet schenken op je feestdag?
6. — Denk je nooit: «Ik zal het doen, want hij kan me later beslist ook een dienst bewijzen?»
7. — Is het genoeg dat men je «dank je» zegt, voor de dienst die je bewezen of het werk dat je gedaan hebt?
8. — Studeer je goed en vijftig ook al werd je daarvoor geen extra-beloning of geen uitstapje beloofd?
9. — Zou je bloedgever willen zijn (in de veronderstelling natuurlijk dat je volwassen bent en je gezondheid het zou toelaten)?
10. — Heb je geen goede opinie over je schoolmakers die steeds zeggen: «niets voor niets»?

Totaal

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH

TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

Karel wordt op 9 oktober 768 gekroond te Noyan...

PEPIN DE KORTE.

koning van de Franken, verdeelde op z'n sterfbed zijn rijk tussen z'n twee zonen Karel en Karloman. Karloman zal over het zuidoosten en Karel over het noordwesten heersen.

Ere zij Karel, koning van Austrasië en Neustrië en mede-gouverneur van Aquitania.

Hoe lang zal dat duren?

Volg me, eerwaarde.

Mijn vader had veel vertrouwen in u. Wilt u mij dienen?

Waarne kan een grijsaard als ik u nog helpen Sire?

Kies de mensen die bekwaam zijn om me te helpen met de organisatie en het bestuur van mijn rijk.

Er zijn weinig bekwame edellieden, Sire!

ZO kreeg Karel zijn twaalf trouwe, loyale en intelligente paladijnen. In Aquitania blijft het echter niet rustig. De koning is nog jong, misschien is er een kans het juk van de Franken af te schudden...

Ik sprak ook niet over de edelen. Ik wens bekwame koppen! Of ze Franken zijn of vreemdelingen, edelen of lijfeigenen doet er niet toe!

Meen je, dat je sterk genoeg bent om je vijanden te verslaan, Karel?

Beslist!

Monseigneur!

Wat is er?

Er is opstand uitgebroken in Aquitania. Hunald heeft de leiding genomen!

Wel, ze zullen plooten zoals dit hoefijzer!

Verzamel m'n leger. Wij zullen onze strijdkrachten bij het leger van m'n broer, Karloman, voegen!

(Wordt voortgezet.)

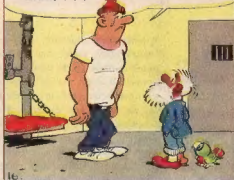

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR

Rhachorant

...Het is een vurtje geleden gebeurd.
Ik keerde terug aan boord met
een zakje kersen. Ik ben dol op
kersen...

HE, MATROOS!

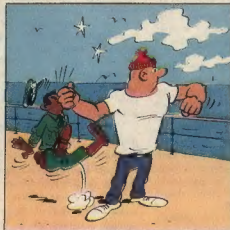
Zeg eens, snaak, weet je niet
dat het verboden is hier papier
te gooien?

Neen, wist
ik niet!

Gooi dat papier in
zee!...

Dat doe ik dedelijk!

DAT HEB JE MET
OPZET GEDAAN!

Neen, mijnheer de
agent, niet met
opzet!...

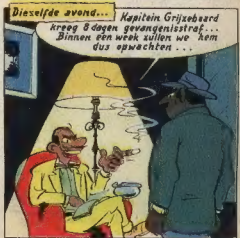
NU ZEG JE OOK NOG MÛNHEER DE
AGENT ! IK BEN POLITIECOMMISS-
SARIS, ZIE JE DAT NIET !!!

Nu zit ik hier voor acht
dagen in de gevangenis
wegens boledigingen en
slagen toegebracht aan
een dienaar van de wet...
Mijn schip licht deze avond
het anker, en dus ben ik ook
mijn baantje kwijt.

Dieselfde avond... Kapitein Grijzebaard
kreeg 8 dagen gevangenisstraf...
Binnen een week zullen we hem
dus opwachten...

In het spoor van de

EEN REPORTAGE VAN HAROUN TAZIEFF

TOEN Hernando Cortez, een van de Spaanse conquistadores of veroveraars, aan het hoofd van zijn troepen naar Mexico, de hoofdstad van het rijk van de Azteken, oprukte wist hij niet dat hij met zijn ruitery en zijn geschut (de Azteken kenden noch paarden noch vuurwapens) een bloeiende beschaving zou vernietigen. Moest hij dat geweten hebben, zou de afloop van de strijd tussen Azteken en Spanjaarden niet anders zijn geweest... Te dien tijde, trok men op verovering uit om goud en specerijen te vinden en die dingen hadden toen, voor de machtigen dezer aarde, zoveel aantrekkingskracht als thans petroleum of uranium.

MET zijn klein leger slaagde Hernando Cortez er in een dapper volk van kloekke krijgers te overwinnen. Hij dankt deze overwinning aan zijn paarden, waarvan de Azteken erg bang waren, vermits ze die dieren nooit te voren hadden gezien, zijn vuurwapens, het vertrouwen dat de Azteken in het begin in hem hadden en ook aan hun bijgeloof. In het jaar dat aan hun vernietiging vooraf ging, hadden de Azteken aan zekere tekens gezien dat een groot onheil, dat de dood hen bedreigde. Een tempel werd door de brand vernield, een andere door de bliksem getroffen. Het neer van Texcoco, dat thans niet meer bestaat, overstroome en er verschenen een komeet die bij daarlichte dag te zien was. Geheimzinnige stemmen riepen: «We zijn verloren, kinderen!». Iers brachten koning Montezuma een vreemde vogel. In z'n soof zat er een spiegel en daarin

zag de grote heerser van de Azteken hoe gewapende krijgers zijn rijk binnendrongen. Hij riep zijn raadslieden opdat ook deze zouden zien en de toekomst zouden voorspellen. De vogel vloog weg. De Popocatepetl spuwde vuur en asse...

★

CORTEZ rukte op van de kust van de Atlantische Oceaan en stond met de neus voor de reusachtige muur die hem de weg versperde: de Sierra Nevada, die zich uitstrekt van noord naar zuid en hoofdzakelijk gevormd is door twee vulkanen: de Ixtaccihuatl en de Popocatepetl, die hun besneeuwde kruin meer dan 5.000 meter hoog verheffen. Ixtaccihuatl betekent witte dame. Men zegt dat de vorm van de berg gelijkij op een vrouw die met het gelaat naar de hemel gericht in de sneeuw ligt. De Mexicanen noemen die vulkaan thans Mujer Dormida, de slapende vrouw. Deze krater is uitgedoofd. Popocatepetl wil zeggen rokende berg.

Cortez en zijn soldaten trokken de bergketen over op een hoogte van 3.500 meter en de weg die hij nam, wordt nu Paso de Cortez, Cortezpas genoemd. Er staat een monument met aan de westkant (de kant die gericht is naar Mexico, dat op een afstand van 12 mijlen ligt) een bronzen plaat waarop Hernando Cortez aan het hoofd van zijn troepen is gegrift.

De Mexicanen zijn van mening dat de Popo uitgedoofd is en wanneer het weer mooi is, zijn er steeds alpinisten die de berghut boven de Paso de Cortez verlaten en het vast besluit hebben genomen naar de

ijzige kruin te klimmen, die de zonnige vlakten van het Mexicaans plateau domineert. Slechts weinige alpinisten geraken aan het onderste punt van de kraterlip die helt van west naar oost. Zeldzaam zijn diegenen die de top, rond de 5.450 meter, bereiken. Eens op 5.000 meter wordt het klimmen vreselijk moeilijk, vooral dan voor mensen die opleiding en oefening missen. Slechts bij onze tweede poging slaagden wij er in de lange ijsheiling te beklimmen die naar de krater loopt, en tot op de kruin te geraken, gevormd door sneeuw en grijze asse. De Popo is nauwelijks 500 meter hoger dan de Mont Blanc, maar wij hadden het zo zwaar en zo moeilijk als Tenzing en Hilary op de Everest! Na tien stappen sloeg onze pols 130 en snakten we naar adem.

Toen we na veel moeite en spanning dan eindelijk boven geraakten, vergaten we snel al ons leed. Boven ons schitterden de sterren en ver beneden ons lagen de vlakten en de steden... In het westen Mexico City als een reusachtige nevelvlek en in het oosten, en dicht bij ons, Puebla, wier duizenden lichten wij duidelijk zien konden. Wanneer de zon van achter de kruin van de Orizaba oprees, bewonderden wij het weidse panorama met z'n honderden en honderden oude vulkanen.

★

EENS boven op de krater begrepen wij onmiddellijk dat de Popo niet dood, maar integendeel in latente werking is. Uit de reusachtige put met een diameter van 7 à 800 meter stegen rookpluimen op. Het ontsnappen van gasen ging soms gepaard met een dof gerommel. Tussen de witte

waterdampen mengde zich de blauwachtige rook van zwavelzuuranhydride en de stank van de zwavelwaterstof. Al de activiteit was geconcentreerd in de diepte van de krater met de steile wanden waarin er een kleine trechter gevormd was: het resultaat van recente uitbarstingen waarover de officiële geschiedenis niets vertelt. Ons bewees dit alles dat de Popocatepetl niet dood is en ook niet slaapt. Deze vulkaan van Mexico riep in ons de herinnering wakker aan de vulkanen van Japan, onder

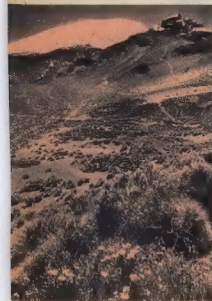
HET meiste bewijs dat de Popocatepetl niet slaapt, zoals men beweert!

TWEE aspecten van de Ixtaccihuatl, wiens vorm vergeleken wordt met een slapende witte dame.

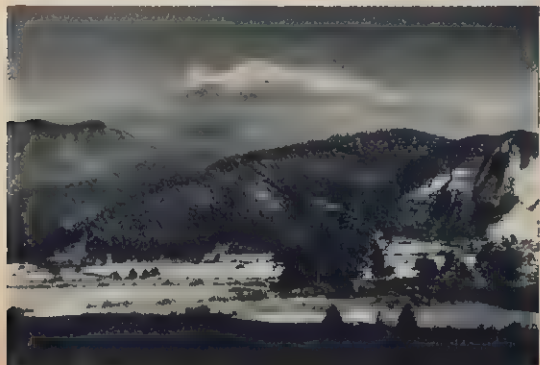
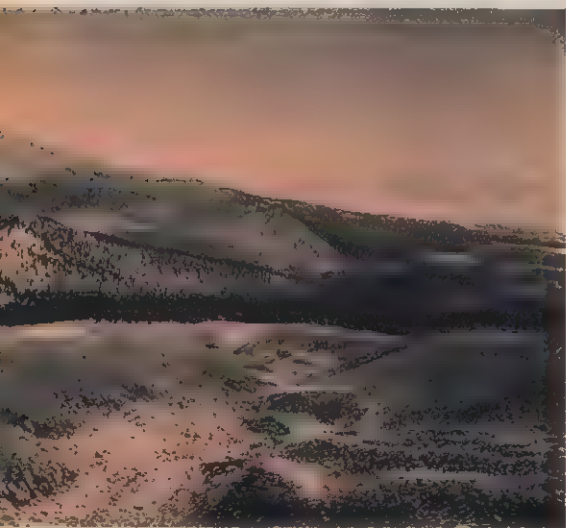
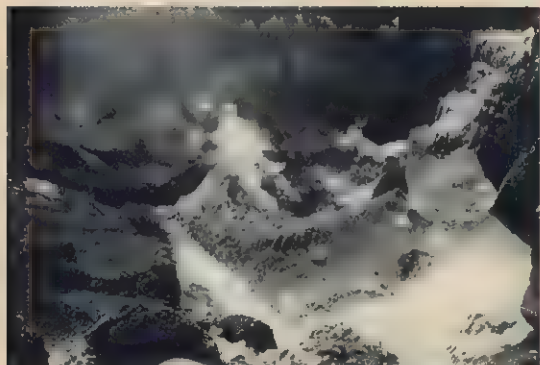
meer de Aso-San en de indrukwekkende Sakurajima die zo geweldig actief zijn.

Op zekere dag, dat kan morgen zijn maar evengoed pas over honderd jaar, zal de Popo weer vuur en vlam spuwen. Zijn gloeiende lava zal van zijn flanken naar het dal toe stromen. Met moderne seismografen en tiltmeters kan men de uitbarsting van een vulkaan voorspellen, maar deze toestellen kosten miljoenen.

DE Popocatepetl, de reusachtige vulkaan die wel eens kan ontwaaken.

Conquistador

EEN EXCLUSIVITEIT « KUIFFE »

ALLO, ALLO, HIER LUC VARENNE !

DE GROTE WIELERKOERSEN
VAN HET JAAR 1957

IK ben weer op de fiets gesprongen toen er geen benzine genoeg was en ik veronderstel dat velen deden zoals ik. Het is nu al enkele jaren geleden dat ik er een ogenblik aan dacht met mijn goeie, oude fiets de Ronde van Frankrijk te volgen. Het spreekt van zelf dat ik dit plan heb opgegeven, toen ik hoorde welke gemiddelde snelheid de ronderenners maken! Je begrijpt het al, ik wil het vandaag hebben over de wielerskoersen welke in 1957 zullen gereden worden. Naar de Ronde van Italië sturen we een flinke ploeg onder de leiding van onze wereldkampioen Rik Van

Steenbergen. Waar is de tijd, toen we nooit over Rik spraken zonder er de naam van Stan automatisch aan toe te voegen. Ja, we zullen de kleine dappere Antwerpenaar erg missen. We moeten iemand vinden die hem in het peleton kan vervangen. Maar wie? Ik heb de indruk dat zulks niet alleen erg moeilijk is, maar misschien totaal onmogelijk zal zijn.

★

DE eerste grote wegkoers is Parijs-Nice of de rit naar de zon. Nice is immers het einddoel en daar zou van 12 tot 17 maart de zon reeds hoog en warm aan de hemel moeten staan. De winter komt in de laatste jaren echter laat en we herinneren ons nog maar al te goed de koers van vorig jaar, toen zowel volgers als renners de koude voelden nippen en de heuvels van Provence diep onder de sneeuw lagen. Het is waar

dat de winter van 1956 heel erg koud was en we dat niet ieder jaar beleven. Acht en veertig uren later staan de renners reeds opnieuw klaar voor de grote Italiaanse wegrit van de Lente: Milaan-San Remo. Dat is een zeer zware en moeilijke koers, omwille van de Italiaanse « tifosi ». Deze rit is 250 km lang. Het valt al de renners steeds zwaar in het begin van het seizoen zo lang aan een stuk te rijden. De spieren zijn nog te stijf. Indien alles goed gaat, ben ik aan de start en, naar ik hoop, ook aan de aankomst van deze twee grote wielerskoersen. Onze Belgische renners komen dan weer terug voor de Ronde van Vlaanderen, die op 31 maart begint. Dit is een koers om zich te oefenen op de klassieke wegwedstrijd Parijs-Roubaix die doorgaat op 7 april. Nog een zeer moeilijke en zeer harde koers en slechts de renners die werkelijk sterk zijn, kunnen het einddoel bereiken. Daarna volgt het week-end van de Ardennen op 4 en 5 mei, waarop de kleine en de grote, « Rondes » volgen. Eerst de Ronde van België van 15 tot 19 mei, dan die van Italië van 18 mei tot 9 juni. Volgt dan het Critérium van de Dauphiné van 8 tot 16 juni, en eindelijk de Ronde van Frankrijk van 27 juni tot 27 juli.

En zeggen dat ik verplicht ben al die Rondes en Rondekes te volgen. Maar wees gerust, ik zal steeds enkele minuten vinden om aan KUIFFE te denken en een briefje te schrijven.

HET GEHEIM VAN

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

WAT BEDOELT U?... Er is niemand!...

Excuseer... ik ben zenuwachtig... ik zag nochtans gedurende enkele ogenblikken de dood boven ons zweven...

Ik ben ongerust... erg ongerust!... Antonio-ojo-el Kouning was speciaal uit Letland gekomen om me nieuws te brengen van mijn broeders aldaar. De Roms uit alle delen van de wereld komen me regelmatig bezoeken en vertellen me dan over het leven van onze stam...

U bent dus een van de beroemde zigeunerkoningen of zigeunerkeizers?...

Ja, maar een titel heeft zo weinig belang!...

Tegenover vreemdelingen bedienen we ons steeds van een stroman, dat heb je vrouwen deze morgen wel ondervonden...

Zij praten en merken niet dat een man door de roten sluipt en hen steeds volgt...

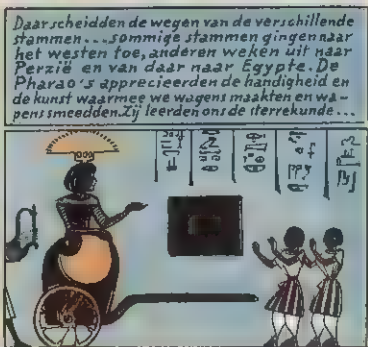
Ik ben ook de man die een groot geheim bewaar... Ik bezit het boek van de vaders, waarin de geschiedenis van ons volk en van andere volkeren verteld wordt.

In deze wereld zijn we parias, we werden uitgestoten maar wij zijn DE GETUIGEN VAN DE TUD!...

Onze verre voorouders leerden hun broeders, de Hindoes, hoe ze het metaal tot in de perfectie konden smeden en bewerken... zij onderwezen hen ook in de muziek... Men vervolgde ons en we schreden de grens over...

Daar scheidden de wegen van de verschillende stammen... sommige stammen gingen naar het westen toe, anderen weken uit naar Perzië en van daar naar Egypte. De Pharao's apprecieerden de handigheid en de kunst waarmee we wagens maakten en wapens smeedden. Zij leerden ons de sterrekunde...

Nog kenden we geen rust... enkele stammen zakten af naar Spanje, anderen trokken naar Griekenland, Roemenië en Hongarije... We zagen vele koninkrijken opbouwen... en vele koninkrijken vergaan...

Steeds waren we op weg. Soms maakten we halt, om dan weer te vertrekken op een mysterieus teken dat niemand kende maar iedereen volgde!

De man in de roten sluipt hen nog steeds na en schouderd het geweer!...

N BALIBACH

Teddy wordt bang als hij de vreemde woorden van de oude man hoort...

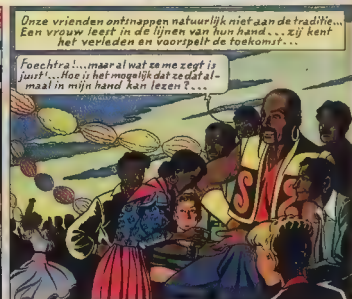
In het kamp worden alle voorbereiden tot een groot feest getroffen... Schapen worden aan het spit gebraden en daar is ook de lievelingskroket van de Zigeuners, de "niglo", egels in klei gerold en in gloeiende as gebakken...

De kinderen verdringen zich rond de barden van de stam en vragen dat zij een lied zingen of een mooie legende vertellen...

Te midden van het feestrumoer worden de violen gestemd en de gitaren te voorschijn gehaald...

Onze vrienden ontnappen natuurlijk niet aan de traditie... Een vrouw leest in de lijnen van hun hand... zij kent het verleden en voorspelt de toekomst...

Foechtra!... maar al wat ze me zegt is juist!... Hoe is het mogelijk dat ze dat allemaal in mijn hand kan lezen?...

Hahahah!... Jij bent een vande onzen, gadjoo... Ik zal het aan jou verklappen... maar vertel het niet verder, hé...

Akkoord, ik zweer het!

De lijnen vande hand zijn absoluut niet belangrijk!...

Heus?...

Maar de hand vasthouden, dat is belangrijk... Wanneer men iets zegt dat niet waar is trek je de hand onwillekeurig in...

Zegt men je de waarheid, dan ontspan je hand zich... Onze vrouwen kennen dat heel goed!

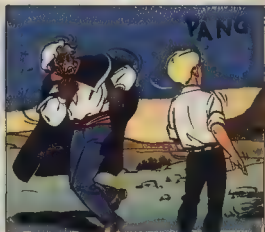

Enkele kilometers vandaan...

Kom, we gaan nu terug naar het kamp... we hebben heel ernstig met elkaar gepraat... thans komt de tijd van feesten en pret maken...

PANG

PANG

ER zijn steeds meer ongelukken en dit niet alleen in ons land maar ook bij onze burenen. In de Ver. Staten, waar de auto koning is, stijgt het aantal ongelukken ieder jaar onrustwekkend. Kan hieraan verholpen worden?

OVERAL op de wegen zie je verkeersborden, de kruiswegen worden zoveel ingekijk bewaakt en steeds komen er meer verkeerslichten bij. De snelheid werd beperkt en de politie beschikt over moderne middelen om de wegen te bewaken. Op school leert men je hoe en wanneer je de straat mag oversteeken maar... doe je het altijd precies zoals men het je geleerd heeft? En wat doen de volwas-

tale botsing bij een snelheid van 75 km per uur.

Indien de constructeurs onze suggesties aannemen aldus die specialisten, zou men het aantal gewonden en de doden met 50 % kunnen verminderen. Uiterlijk werd er aan de auto niet veel veranderd, van binnen ziet hij er, naar onze bescheiden mening, erg zonderling uit. De chauffeur zit in het midden op

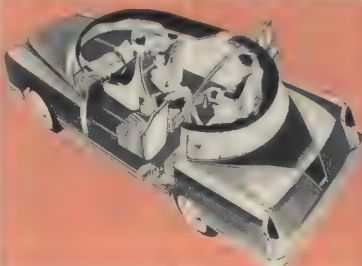
vangen door een hefboom met twee handvatten die horizontaal geplaatst is en hydraulisch werkt. Het mechanisme is overtrokken met schuimrubber en het is dit kussen dat de borst van de chauffeur, wanneer er zich een ongeval voordoet, moet opvangen. Het soort van U-vormig juk, dat het lichaam tegenhoudt, de stuurinrichting en de buffer kunnen vooruit geschoven worden, zodat men makkelijker in- en uit de wagen kan.

De reizigers, links en rechts van de chauffeur, zitten iets lager en iets achter hem. Hun zetels zijn comfortabel en voorzien van reddingsgordels. Voor iedere passagier is er ook een beschermende halfstijve en in-trekbaar plaat, die zij naar zich toetrekken kunnen en vastklemen zodra ze geïnstalleerd zijn. Alle zetels schuiven over sporen

twee reizigers op de achterste zetels. Zoals je ziet heeft deze zetel, evenals de achterste een gordel. Bekijk je de foto goed, dan merk je dat ongewone plaatsing van de zetels zekere problemen stelt en er geen sprake van wezen kan de gewone klassieke deuren aan deze wagen te hechten. De deuren die gebruikt werden schuiven naar achter en plooiën in het midden, net zoals de deuren van de Brusselse trams, en zijn tijdens de rit hermetisch vastgeklemd. De reizigers kunnen er dus niet uit geslingerd worden.

De carrosserie zelf werd versterkt door twee afgeronde langsliggers die als het ware een geheel vormen met dak en flanken. Deze langsliggers voorku-

IS DIT DE VEILIGE AUTO ?

senen? Hee, dikwijls slaan ze geen acht op « rood » of « groen » licht, steken in gedachten verzonken de straat over, kijken rechts, en vergeten dat er ook van links wagens kennens afkomen! Het autopark breidt zich sneller uit dan een goed net van veilige, brede wegen, al wordt er op dit gebied veel gepresteerd.

Een verzekeringsmaatschappij deed beroep op de specialisten van het luchtvaartkundig laboratorium van de universiteit van Cornell en deze specialisten hebben, na vier jaar zoeken en experimenteren, een « veilige wagen » geconstrueerd. Deze wagen zou weerstaan aan een fron-

ten hoge zetje, hij heeft een uitstekend uitzicht op de baan en is beter meester van zijn stuur in geval van botsing. Er is geen stuurwiel meer, het werd ver-

om het in- en uitstappen te vergemakkelijken.

Een passagier zit rug aan rug met de chauffeur. Wie hier zijn plaatsje krijgt, kijkt dus naar de

men ernstige deuren en beschadigingen, zelfs wanneer de auto in de flank wordt gerand of omslaat. Het dak zelf is aan de binnenkant gecapitonneerd.

Schokbrekers omringen de wagen helemaal en zijn met buffers aan de chassis bevestigd.

Het systeem van de ruitwissers is enigszins anders en aan het instrumentenbord zal men zich, net als aan de rest (trouwen, even moeten wennen. Wat de autoconstructeurs er van denken? Dat zal de toekomst moeten uitwijzen! Misschien heb jij je eigen mening over dat « veilige wagentje »? Anders toon je de foto's even aan je papa en vraagt hem zijn oordeel.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

OPERATIE WAAGHALS

Nagerecht door de politie, hebben Huur, en K... zich verborgen in een goederentrein en zijn in slaap gevallen.

KEN EN HILARY WORDEN ONTDEKT

67 ZE werden beiden tegelijkertijd wakker en het was net alsof ze nog maar pas enkele minuten de ogen hadden gesloten. Het licht van een elektrische zaklamp schreef hen in het geluid en een verontwaardigde stem gaf hen het bevel onmiddellijk de plaat te poetsen. «Heraus! Schnell!» Hilary kwam overeind en zij met hese stem. «Maar laat ons toch met rust, we gaan al!» Hij sprong op de kraai en Ken volgde hem op de voet.

68 ONZE vrienden stelden tot hun grote verbazing vast dat zij twaalf uren aan een stuk hadden geslapen en dat de trein, die naar Graz had moeten vertrekken, nog steeds in het station in Birkfeld stond. Ze keken even om zich heen. Behalve dan de twee werklui die hen gevonden hadden was er niemand te zien. Het station scheen verlaten en het stadje zelf lag weggedoken in de mist.

69 BRENG hen naar het klein kantoorje waar de goederen gecontroleerd worden, zei een van de twee. De chef moet daar thans zijn. » Zij gingen naar een donkere loods waar de lokomotieven ondergebracht waren en bleven staan voor een kleine houten woning met slechts een venster, dat het verlicht was door een elektrische lamp die aan de zoldering bengelde. De chef en controleur werkten daar zwiingend. De chef was klein van gestalte had een blijkleurige huid en geniepige oogjes.

70 DE werklui vertelden hem waar zij onze vrienden hadden aangetroffen. Hij stuurde de controleur weg en nodigde Ken en Hilary uit plaats te nemen. «Wat deden jullie in de wagon vroeg hij, jullie weten toch dat het verboden is in een goederentrein te reizen. Daarvoor kan men een gevangenisstraf oplopen!» Die chef zag er niet al te vriendelijk uit maar het was een feit dat hij hen niet herkend had.

71 TOON me jullie papieren » zei de chef, zich tot Hilary wendend. «Die ben ik verloren.» De man stelde aan Dolan dezelfde vraag die antwoorde. «Men heeft ze gestolen samen met al mijn geld.» — «Jammer, maar dat kunnen jullie dan wel even aan de politie uitleggen. De chef wendde zich tot de twee arbeiders en zei: «Blijf hier en bewaak die kerels, ik zal de stationchef verwittigen!»

72 DE gevangenen en de bewakers bekeken elkaar zwiingend. Hilary haalde de fles cognac uit zijn zak, dronk en reikte ze dan aan de oudste van de twee bewakers. De man aarzelde even en stak dan de hand uit. Wat er toen volgde gebeurde bliksemsnel. Hilary goilde de fles tegen de elektrische lamp die stuk sprong. Er glimde iemand, en daarna hoorde men gedempt vloeken. (Wordt voortgezet.)

COBRA

TUSSEN het eiland Guadalcanal — het grootste van de Salomonseilanden dat bekend is door de hevige strijd die er in de tweede wereldoorlog geleverd werd — en het eiland Russel lag het Japans vliegdekschip « Ryujo », en van op de vliegdekschip werd het toestel van kapitein Sholte onder vuur genomen. Het was raak en normaal zou het vliegtuig neergestort zijn om met zijn piloot in de groene golven van de Stille Oceaan te verdwijnen.

Sholte slaagde er echter in met zijn vliegtuig nog een tijdje boven het water te vliegen en neer te komen in de nabijheid een Amerikaans slagschip « Queeny ». Hij werd aan boord gebracht. Zijn toestand was zeer ernstig. Vijftien dagen lang zweefde hij tussen leven en dood.

SHOLTE bleef daarna nog zeven maanden lang in het hospitaal en werd, na doktersonderzoek, gewaardeerd voor verdere dienst bij het luchtleger. Hij kende geen ander beroep. Van jongsaf wilde hij vlieger worden en hij had zijn droom kunnen verwezenlijken. Het was zeer erg voor hem te horen zeggen dat hij nu een ander baantje moest zoeken daar hij niet meer deugde als piloot bij het luchtleger ! Hij bleef echter niet bij de pakken zitten en ging moedig op zoek naar werk bij een of andere burgerlijke luchtvaartlijn. Hij vond echter niet wat hij wenste. Overal hoorde hij hetzelfde zeggen :

— Ja, we hebben werk voor je maar opstijgen... neen, dat gaat niet, daarvoor nemen we alleen gezonde en sterke piloten aan. Je werd als piloot voor het luchtleger afgekeurd, je begrijpt dat daarvoor een goede reden was en wij je niet als piloot kunnen inschakelen.

— Vermits niemand me wenst, richt ik mijn eigen zaak op : Sholte Co.

Zo gezegd, zo gedaan. En zo kwam het dat Sholte een Macci MB 308 kocht en daarmee vracht vervoerde.

Op zekere dag landde hij op het kleine vliegveld van Old Shoe City, een verloren nest in het noorden van Canada. Hij vloog nu reeds drie jaar en had alle mogelijke vrachtjes vervoerd, zowel witte muizen als de stuk-

Verhaal door J. POLLART
Geïllustreerd door F. FUNCKEN

ken van geprefabriceerde huizen, pluimvee en de melkkoe van Ben Olekock. Het eerste wat alle piloten doen als zij landen in Old Shoe City is het afladen van hun waar controleren, dan laten zij hun vliegtuig over aan de goede zorgen van de enige werktuigkundige van de vlieghaven en slenteren door het stadje om rustig een glas « Black and White » te gaan drinken. Sholte zat reeds een dik kwartier in zijn stamcafé van Old Shoe City als zijn goede vriend Olekock kwam opdagen in gezelschap van een onbekende heer.

— Hier, Sholte, ik breng je een klant !

Die klant stelde onze vriend voor tegen betaling van tweehonderd dollar, tweemaal van Old Shoe City naar

Pennewild te vliegen. Dat was een mooie zaak ! De eerste vlucht verliep doodgewoon en heel vlot. De hemel was helder en Sholte vloog met de gentleman en de helft van diens bagage. Onderweg vertelde de passagier dat hij de meest beroemde tovenaar van de Nieuwe Wereld was. Op zijn tweede reis moest Sholte drie zware kisten meenemen en een strooi- en korf waaruit een vreemde, doordringende reuk opsteeg. Alles verliep doodgewoon en opperbst tot Pennewild aan de horizon opdook. Het vliegtuig zakte in een luchtgat en schokte nogal hevig. Instinctmatig richtte de piloot zijn vliegtuig weer op, wierp een blik op de hoogtemeter en draaide zich dan om om zijn vracht in ogenschouw te nemen. Misschien was een van de kisten wel verschoven.

Sholte werd lijkbleek en sloot de handen krampachtig om de commandohelboom. Door de schok was het deksel van de kleine korf gevlogen en een vreemde klant kroop naar de piloot toe. Halfweg echter richtte hij zich lenig op. Zijn kleine ogen, die blonken als parels, keken strak naar de piloot, en uit de half gevlopende mond sprong een gevorkte tong...

Je hebt geraden, het was een slang. En welk een slang ? Het was een naja of cobra di capello ! Het samenzijn met zo'n klant in een nauwe kajuit op enkele honderden meters boven de begane grond is precies geen pretje. Sholte wendde het gelaat af ; hij wou die vreselijke en gevaarlijke slang niet meer zien en trachtte al zijn aandacht om zijn dashboard te concentreren. Dat was echter makkelijker gezegd dan gedaan. Tracht eens te vergeten dat de dood in je nek staat te loeren ! De naja durft een mens aanval-

CAPELLO

— Haha, zei Sholte, nu weet ik waarom je de grootste en de meest beroemde tovenaars van de Nieuwe Wereld bent!

len en, wat erger is, zij is gewoonlijk de sterkste.

Voor Sholte kon er geen sprake zijn zijn vliegtuig te verlaten. De doodskou voer hem door de leden toen hij de betonnen landingsbaan bemerkte. Op het zelfde ogenblik immers streek er iets kouds en glibberigs langs zijn wang, kronkelde dan langzaam rond zijn hals en zo over zijn arm tot op zijn hand. Hoe hij er in slaagde vlug te landen en hoe hij het uithield tot men hem kwam bevrijden, wist Sholte later zelf niet meer. Hij was er echter van overtuigd dat hij die dag de mooiste overwinning op zichzelf had behaald. Hij had zijn schrik weten te domineren en was stil blijven zitten tot de «grootste tovenaars van de Nieuwe Wereld» was komen opdagen om zijn kostbare vracht in ontvangst te nemen...

Ze liepen samen naar de bar van de kleine luchthaven en, daar bij pot en pint, fluisterde de eigenaar

van die vreselijke slang Sholte in het oor:

— Pelagie, dat is de naam van mijn naja, is zo tam als een lammeke en absoluut niet gevaarlijk. Ik moet er bijna iedere dag mee optreden, zie je. Je begrijpt dus dat ik alle nodige voorzorgen genomen heb om te beletten dat zij venijn zou spuwen! Ze heeft geen giftanden meer, snap je?

HET ONZICHTBAAR LICHT

DE DOOD VAN DE INSEKTE HET EINDE VAN DE VERVALSERS

VAN op het ogenblik dat de naakte autochassis in de automobiel-fabrieken van Detroit zijn plaats inneemt bij het begin van de montageketting en het moment, dat de afgewerkte wagen op eigen kracht van de ketting rolt, verlopen er 17 uren

VAN die 17 uren worden slechts vier minuten gerekend voor het drogen van de verf op de carrosserie

Onmiddellijk nadat de definitieve kleur op de bekleding werd gespoten, rijdt de auto door een tunnel met aan weerszijden lampen die infrarode-stralen uitstralen. De actie van deze stralen dringt door de verschillende verlagen heen en drogen ze op een minimum van tijd

DE infrarode-stralen drogen fruit en groenten, doden de korenwormen in het graan, rijpen het graan en... bevrijden onze trouwe hond van zijn vlooien

DE infrarode-stralen zijn de schrik van de dieven, dat hebben we reeds gezien, en komen de handigste vervalsingen op het spoor zowel de vervalsing van bankbriefjes als van postzegels, testamenten, plannen of schilderijen. Wanneer de echtheid van een doek in twi-
fel wordt getrokken, komen de infrarode er bij te pas die diep onder de verlagen doordringen en, wat daar eventueel onder verstopt is, aan het daglicht brengen. Voor de infrarode-stralen blijft er niets verborgen!

R. LELOUP

EINDE

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

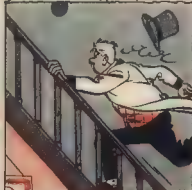
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Kid Ordinn is er, hij staat op het venster dat Klein Loedel in zijn kamer is en er vaarschijnlijk rondnastert

Ik wil hem verrassen... ben je er zeker van dat hi daar nog steeds is?
He, zeker ga maar!

De adjunct-sheriff loopt overklauwens de trappen op.

In de kamer snuffelt Kleine Poedel in alle hoeken en in alle schuven.

Ik heb het gevonden... mij kan hij niet beetnemen!

Sigaren «Parasolos»!.. Als Chick Blij dat weet zal

Bravo! Je bent slimmer dan je vrienden!...

Handen omhoog, vlug en geef me die doos! Jij lelijke...

Alle donders! Wie houdt men hier voor de aap? Ik houd niet van zulke grapjes!..

Als die twee bij elkaar zijn dan halen ze altijd 'katte-kwaad' uit!

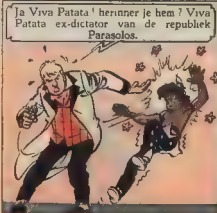

Wel! Wat steken jullie uit? Is dat misschien een nieuwe danspas?

Hij VIVA PATATA!

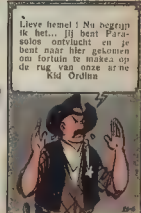
Ja Viva Patata! herinner je hem? Viva Patata ex-dictator van de republiek Parasolos.

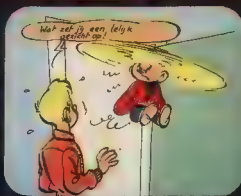
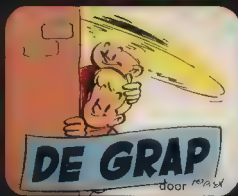
Wie herinnert zich nog de dramatische gebeurtenissen in Parasolos? De arme Kid Ordinn werd ontvoerd en op de troon gezet van Parasolos, om Viva Patata, zijn evenbeeld, te vervangen. Deze laatste was door generaal Cab Stokos achter slot en grendel gedraaid (1)...

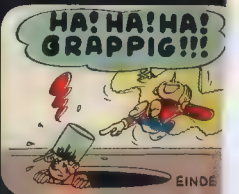
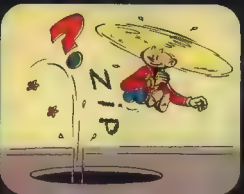
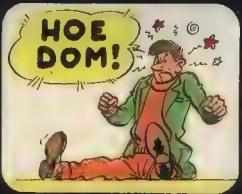
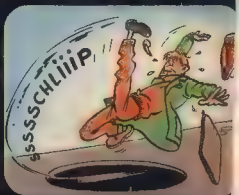
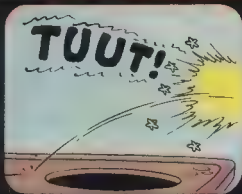
Lieve hemel! Nu begrijp ik het... jij bent Parasolos ontvlucht en je bent naar hier gekomen om fortuin te maken op de rug van onze arme Kid Ordinn

Onze tekenfilm voor alle jongens van

7 tot 77 jaar en... de anderen!

DE TV-CAMERA IS ER ALTIJD BIJ

DE televisie heeft in Europa in de jongste jaren enorme vooruitgang geboekt, zowel wat het aantal stations betreft als zenduren, ontvangststellen, kwaliteit van programma's, en zo meer.

Overal waar er iets belangrijks gebeurt, is er een T.V.-reporter of een T.V.-wagen aanwezig, en in Engeland werkt men reeds met helikopters waar T.V.-camera's in opgesteld zijn! Men heeft ook al reportages gebracht van bergingswerken onder water, van levensgevaarlijke operaties, enz. Van alle gebieden van de menselijke activiteit brengt de T.V. aan de kijkers in hun huiskamer een levendig en waarheidsgetrouw beeld. Het is onvermijdelijk dat door de T.V. het eigemene ontwikkelingspeil sneller stijgt. En dat is een positief punt dat tegen vele kleine nadelen die aan de T.V. nog zijnd verbonden zijn opweegt.

JOHAN.

1. - De B.C.C.-T.V. heeft in deze helikopter een van haar camera's gemonteerd om het land van uit de hoogte aan de kijkers te laten met alle gewenste nauwkeurigheid, beter dan men het zelf zou kunnen zien als passagier in een vliegtuig.
2. - Een programma dat Jan en Alteman altijd interesseert is het circus. Op deze foto ziet u een T.V.-camera in een reeks «woestijnscenen».
3. - De T.V. laat geen gelegenheid voorbijgaan om interessante bezoekers uit de vreemde aan te klampen. Zo heeft de B.C.C. op het vliegveld van Londen een speciaal studio gebouwd waar de aankomenden en afreisenden prominenten voor de camera worden geïnterviewd.
4. - En waar de T.V. geen reportagewagen kan heen sturen voor een rechtstreekse relay, daar zendt u dan een ploeg met een speciale uitrusting heen die ter zeldzame tijd beeld en klank opneemt. De ploeg van de heer Slegge verzorgt regelmatig voor de Vlaamse T.V. klankreportages. Hier ziet men ze aan het werk op het sangfeste te Roelare.
5. - Voor de Duitse T.V. vertakt deze jongen een van de zeer bekende duitse kinder verhalen nl dat van de stoute Struwpeter.
6. - In de studio van de Hamburgse televisie wordt een schepshemanning, die zopas een reus rond de wereld heeft gemaakt, door jonge kijkers met duizend en een vragen oversteipt.
7. - Wat vroeger alleen aan leerlingen van technische scholen voorbehouden was, kan iedereen nu aandachtig bekijken, dank zij de T.V. Op deze foto ziet u een ingewikkelde zware camiomotor.

Pas op!

Bestel van heden af je
« KUIFJE » van 13 februari.
Je zult er het begin lezen van
ons nieuw tekenverhaal :

« MIJNHEER VEWE »
IN HET LAND VAN
SAN CYLINDRO »

- De inboorlingen beweren dat deze bloem geluk aanbrengt. Hoe dom !..

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN I. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

CONSTANTIÏN DE GROTE

EEN nieuwe godsdienst, ontstaan in Klein Azië, kreeg talrijke aanhangers in Rome. In het begin sloten de keizers, de ogen voor de nieuwe godsdienst maar toen deze meer en meer aanhangers won, waren zij wel verplicht positie te kiezen. Sommige keizers trachtten deze religie in te schakelen bij de vele erediensten welke er te Rome reeds bestonden, anderen stelden zich tot doel haar met wortel en tak uit te roeien. Zij vervolgden dus de Christenen zonder genade. Daar vervolgingen niet hielpen, werd de derde en verstandigste oplossing gekozen: de nieuwe godsdienst burgerrecht verlenen. Dat deed Constantijn die, om deze reden, later Constantijn de Grote werd genoemd.

1. - TUSSEN TWEE WATERTJES

CONSTANTIÏN was de zoon van Constantius Chlorus (de Bleke) en diens eerste vrouw, Helena. Als kind leerde Constantijn al tussen twee watertjes zweven want zijn vader was heiden en zijn moeder een volgeling van de leer van Christus. Een tijdlang werd Constantijn door Diocletianus als gijzelaar gevangen gehouden omdat deze Constantius niet erg betrouwde.

2. - IN DIT TEKEN

DIOCLETIANUS deed troonsafstand en met een wensten niet minder dan zes keizers hem op te volgen. Een warreboel van belang! Ten slotte werd Constantius Chlorus in 305 tot Augustus uitgeroepen. Hij sneuvelde te Eboracum (York) tijdens een veldtocht tegen de Picten. Zijn zoon Constantijn volgde hem op en moest nogal wat oorlogen om z'n gezag te handhaven. Tijdens de slag bij de Milvische brug te Rome, zag hij in het licht van de ondergaande zon een kruis met de woorden « Tonto Nika » : In dit teken zult gij overwinnen!

3. - HET EDICT VAN MILAAN

CONSTANTIÏN liet dan in zijn oorlogsbanner: « labarum » geteekend een kruis zetten maar geloofde daarom nog niet in de leer van Christus. In 313 vaardigde hij samen met zijn medekeizer Licinius, het Edict van Milaan uit waarbij de Christelijke godsdienst met de andere godsdiensten werd gelijkgesteld. Hij boog eerbiedig voor Sylvester, bisschop van Rome, d.w.z. de Paus. Deze laatste kon zijn eerste katedraal, St. Jan van Lateranen, inwijden. Deze kerk, en niet St. Pieters, bleef het centrum van de Christenheid.

4. - CONSTANTINOPEL

CONSTANTIÏN had in het begin vijf medekeizers. Slechts een daarvan hield het een tijd vol en dat was Licinius, schoonbroer van Constantijn. Ten slotte kregen ze het ernstig met elkaar aan de stok en Constantijn schrok er niet voor terug Licinius te laten wurgen. Dat was in 324. Constantijn verlegde zijn hoofdstad naar Byzantium, de prachtige stad, het knooppunt van Europa en Azië. Hij gaf deze stad zijn naam: Constantinopel.

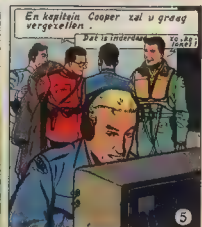
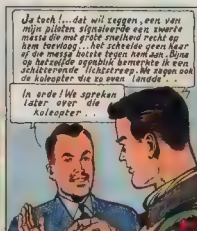
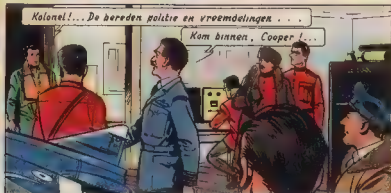
5. - BESCHERMER VAN DE KERK

OP het einde van zijn leven bekeerde Constantijn zich tot het Christendom en in 325 zat hij, samen met een legaat van de Paus, het Concilie van Nicea (thans het Turks dorpje Iznik) voor. Hier werd Arius, een priester van Alexandrie, als « ketter » gebrandmerkt. Te Nicea waren aanwezig de H. Athanasius van Alexandrie en... St. Nikolaas.

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

TERST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG.

DE STILTE

Laergerend van zijn opdracht gaat Dan naar de kolonel om verslag uit te brengen. Plotseling blijft hij staan.

Neg stende niets... We draalen nu reeds een half uur in het pond zonder resultaat.

Ik hoop maar dat de sneeuw de resten van uw vliegtuig niet helemaal overdekt heeft.

Misschien brandde het de hele nacht!?

Nee!... Kijk eens naar die donkere vlieg-ginder.

Ja, dat moet het zijn!...

We zullen het dagelijks weten...

Ja, dat is wel degelijk uw 'Ideeset'...

Uw "Goudlas", is volledig verwoest!... Volledig!...

Indien we hier een spoor van uw zandvallers ontdekken, mogen we werkelijk van geluk spreken...

Alleen de vleugels schijnen nu nog intact!...

?! HO!... dat is eigenaardig!...

DE VLEUGELS ZIJN ALS HET WARE MET EEN REUSACHTIGE RIJPTANG AFGEKNIPT!...

Hoe zeg je?

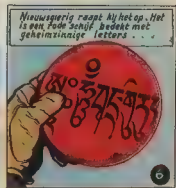
En de rest van de vleugel is intact. Zonderling, daar moet ik het flits van weten.

Dan vaagt de sneeuw die op de vleugel ligt weg en plotseling springt er een voorwerp onder zijn hand weg.

... en valt voor zijn voeten neer...

Nieuwsgierig raakt hij het op. Het is een rode schijf, bedekt met geheimzinnige letters...

STRIJD TEGEN DE DOOD

DE ogen van Marc deden pijn van naar het water te staren en al naar gelang de minuten verliepen, steeg de angst in hem.

— Neen, het is niet mogelijk, het kan niet zijn, hakte hij Pasja was toch niet zo ver achter me. Ik ben hem voorbij gevolgen zonder hem te zien.

Die gedachte maakte hem haast gek en hij moest zich geweld aandoen niet onmiddellijk om te keren. De mist was nog steeds zo dicht dat Marc onmogelijk ver zien kon.

— Als ik het punt waar hij gevallen is niet vind op de lijn die Jan volgde, zal het een mirakel zijn als ik hem ontdek.

Plotseling schrok hij en staakte een vreugdekreet uit. Ginds, op ongeveer een mijl langs bakboordzijde, ontdekte hij een lichtende stip die uit de zwarte diepte opsteeg, openbloede als een bloem en dan traag en majestatisch terug neerviel. Een rode raket! Brutaal draalde Marc 90 naar links en vloog in de richting van de tweede raket die nu hoog uit het water opsteeg. Enkele seconden later reeds zag hij een lichte vlek die op de golven danste. Dat was de Fairchild van Laflamme. Gedragen door de vleugels vlootte het toestel nog, het zonk echter ledere minuut dieper. Recht op de stuurkajuit stond Pasja. Hij zwaaide heftig met de armen en naast het vliegtuig vlootte de opgeblazen «dinghy», die nog met een koord aan het wrak vastzat. Marc scheurde laag over de golven, beschreef een brede bocht, beperkte het gas tot een minimum en zette de remkleppen uit. Zijn geest werkte koortsachtig.

— Ik moet een middel vinden om die pechvogel uit het water te halen. Hoe moet ik dat klaar spelen?

Toen hij weer voorbij Pasja kwam, zonk de Fairchild in de golven weg en, neergehurkt in z'n «dinghy», ving Pasja met stoicijnse kalmte de hoogopspattende, schuimende golven op. Op het donkere water verscheen er nu een heldere groengele vlek, de verf van het toestel die in het water oploste.

Eensklaps greep Marc zijn eigen «dinghy» met een hand

beet. Hij had het gevonden. Het rubberen reddingsbootje was zorgvuldig opgeplooid en vormde een klein pak. Tastend vond Marc een van de lussen op de zijkant van de «dinghy» en bevestigde daaraan een kabel in nylon, die dun maar buitengewoon stevig was. Het andere uit-

Big en Pasja, twee gedemobiliseerde piloten, wagen met een eenmalige Fairchild een raid over de Atlantische Oceaan. Zij knoeteren het plan in Zuid-Amerika een maatschappij van vliegtuig-licenzen op te richten. Belden piloten komen met hun toestel in en geweldig orkaan terecht en Pasja, die motorpech heeft, is verplicht om het water te dalen.

einde van de kabel maakte hij vast aan een stijl van de stuurkajuit. Met een krachtige schop stootte hij de deur van de stuurhut open en moest een hele tijd tegen de geweldige stormwind worstelen, alvorens hij de deur kon open houden en stevig blokkeren. Dan bekeek hij een poos de schuurmranden van de golven en leidde daaruit de richting en de kracht van de wind af.

— Ik kan een gemiddelde snelheid van 90 aanhouden, rekende Big uit, de wind heeft een snelheid van ongeveer 18 tot 20 knopen (1), wanneer ik tegen de wind in vlieg, herleid ik de snelheid van mijn toestel tot op minder dan 60 per uur. Ja, dat moet gaan!

Hij draaide opnieuw, lei z'n Fairchild met de neus in de wind en zocht het punt waar Jan gevallen was. Hij vloog nu nog slechts op nauwelijks tien meter boven de golven en had de «dinghy» vlak bij de deur van de stuurhut geleerd. Toen hij de lichte vlek vlak onder zich bemerkte, duwde hij de reddings-sloep in de diepte. De «dinghy» sloeg tegen de golven. Het water drong in het ventiel, door een chemische reactie ontsnapte het gas en de «dinghy» zwol op als een ballon en verdriedubbelde zijn volume. Getrokken door de Fairchild schoot het rubberbootje nu over de zwarte golven.

Big stuurde zijn toestel nu zo danig dat hij heel dicht bij het broze vaartuig van Pasja kwam. Pasja zag dat wel maar begreep de bedoeling iets te laat en had niet meer de tijd om in de «din-

ghy» te springen die op nauwelijks een meter van hem voorbij gleed. Big vloekte krachtig, beschreef heel voorzichtig een grote boog en kwam terug. Dat was een zeer moeilijk manoeuvre want, zo de kabel brak, was alles verloren. Tegen de wind in scheurde het toestel nu weer rakelings voorbij Pasja, die met geploosde knieën klaar stond om te springen. Op het laatste ogenblik, sloeg een hoge golf zijn sloepje weg. Pasja, die reeds afgesprongen was, kwam in het water terecht. Haast gek van angst moest Big toezien hoe zijn vriend met de golven worstelde en hoe hij zich eindelijk dan toch weer in de «dinghy» kon hijsen. Een derde keer beschreef Big een brede bocht en naderde opnieuw. Hij vloog nu gevaarlijk traag vertikaal aan de dreukeling voorbij. Een seconde wachtte hij met kloppende slapen en badend in het zweet van spanning dan voelde hij een zware schok. Het toestel steigerde als een paard, dat in volle galop door een krachtige ruk aan de trugels achteruit getrokken wordt. Pasja was loodzwaar in de «dinghy» terecht gekomen, het sloepje sakte onder het gewicht en de Fairchild gleed gevaarlijk op de staart. Marc had nog net de tijd de val te remmen en z'n toestel weer te richten. Pas toen waagde hij het een oogslag achter zich te werpen. Aan het uiteinde van de kabel, zo strak gespannen dat hij ieder ogenblik kon breken, schoot de «dinghy» met grote snelheid over de golven. Heftig geschokt en gewiegd hield Pasja

van de randen vast. Marc remde de snelheid zoveel hij kon en daalde tot hij rakels over het water scheerde. Dit manoeuvre liet Pasja toe zich op de knieën te zelden en de kabel te grijpen en zich langzaam op te hijken tot in het vliegtuig, dat op een drietal meter boven hem zweefde. Opgelangen in de ruimte, draaide hij om de gespannen kabel

— God! God, geve dat hij niet lost! prevelde Marc

Met krampachtig vertrekken gelaat en bloeddoorlopen ogen worstelde Pasja wanhopig voor z'n leven. Z'n armen werden slap en lam, het touw sneed zodanig door z'n handpalmen dat hij haast huilt van pijn. Z'n longen stonden op het springen maar hij naderde centimeter voor centimeter. Einde lijk kon hij met een hand het wand grijpen. Marc hoog zich over hij kon, greep Big bij het haar en trok hem op. Big schreeuwde: Druipend van het water, hing hij in de deurgang, z'n twee benen spartelden in de ruimte. De piloot boog zijn toestel in tegenovergestelde richting en Big gleed de stuurhut binnen. Hij snakte wanhopig naar adem en verloor dan het bewustzijn

Marc sloot de deur van de stuurkajuit en richtte zijn toestel op. Alvorens zich om z'n vriend te bekommeren moest hij stijgen. Hij bracht de motor weer op normale snelheid, trok de remkleppen in en korregerde zijn koers.

De wolken werden dunner, het uitzicht verbeterde geleidelijk. Plotseling kwam het toestel in een vrije, klare zone. De afgaande maan zond zijn zwak gouden licht over het water. De Fairchild liet de gevaarlijke storm achter zich

Pasja was nog steeds bewusteloos en Big goot hem een hele fles « Aquavita » over het gelaat. Big rilde, schudde het hoofd en opende de ogen. Het duurde volle twee minuten alvorens hij de situatie realiseerde. Hij bibberde van koude

— Trek mijn jas aan, beval Marc
Pasja gehoorzaamde en kuiste zijn nat gelaat met z'n mouw af.

— Ik ben je heel wat schuldig, Big. Zonder jouw zou ik nu reeds verdronken zijn!

— Jij zoudt immers voor mij hetzelfde gedaan hebben, antwoordde Big schouderophalend, laten we daarover dus niet meer spreken.

— Ik weet wat ik zeg, protesteerde Pasja heftig, je hebt me het leven gered! Je moest verduidelijk krum in het lijf hebben om dat te durven. Als « akrobatische hengelpartijtje » was dat, dunkt me, erg geslaagd! En dat bij z'n mist! Nooit zal ik het vergeten

Big lusterde al niet meer. Hij zag hoe de laatste sterren verbleekten en de wolken in de verte roosg werden

— Jammer voor het toestand, vervolgde Jan. M'n enige troost is dat het met m'n hele lading « Aquavita » naar de keider ging. Ba! De vlassen halen er hun dood aan! Een geluk ook dat we onze toestellen lieten verzekeren. Zodra we aan land zijn, krijgen we er een nieuw voor.

— Meen je? — Ben ik niet zo zeker van, bromde Marc. Een zorgensimpel doorploegde zijn voorhoofd

— Waarom zouden we niet?

— Omdat er heel wat tijd verlopen is in tussen. ouwe jongen, eer ik je kon oppikken en mijn Fairchild nu ook meer gewicht moet torsen. Ik geloof niet dat we genoeg brandstof hebben om de kust te bereiken!

(WORT VOORTGEZET).

(1) Een knoop : 1.852 n

VOLGENDE WEEK :
KOERS TEGEN HET UURWERK

JIJ OOK!

zult gelukkig zijn met het tweede ALBUM VAN DE « AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE ». 48 mooi geillustreerde pagina's — formaat 21x27 cm. Je kan daarin de 80 chromo's van de reeksen 10 tot 17 klevén.

PRIJS : 25 F.

JE VINDT DE KUIJFE'S BON'S OP DE PRODUCTEN VAN DEZE FIRMA'S :

ONZE GESCHENKEN

De Aardrijkskunde van België. De eerste collectie presenteert je in prachtige kleurfoto's de bodem, de waterlopen, de landschappen, de landbouw van ons land Deel I: 9 reeksen van 10 chromo's
De tweede collectie presenteert je de handel, de nijverheid, de verkeerswegen van België, enz. 8 reeksen
Alzondertelijke chromo's zijn verkrijgbaar in ruil voor
5 punten per kleine chromo (7x9): 10 punten per grote chromo (9x12). Wie in een keer 30 grote chromo's van een album bestelt, zal ze voor 200 punten krijgen

Afdrucksplaatjes Kuijfe: Per reeks 50
Briefpapier Kuijfe. Omslagen van 10 versierde omslagen en bladen. Per omslag 100
Kuijfe's chromo's van de collectie ZIEN EN WETEN

Vliegtuigen (Oorsprong tot 1914)
De geschiedenis van de pioniers van de luchtvaart 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat
Opgelet. De herdruk van reeks Nr 1 is nu pas van de pers
Vliegtuigen (Oorlog 1839-1945). 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat
Automobilie (Oorsprong tot 1900)
De autoindigences, de eerste explosiemotoren, de geboorte van de auto, 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat

Marine (Oorsprong tot 1700)
De geschiedenis van de scheepvaart, van het primitiefste vloot af tot de statige zeilschepen van de XVIIe eeuw, 10 reeksen
Opgelet. De herdruk van reeks Nr 1 is nu pas van de pers
Luchtschepen — 6 reeksen verkrijgbaar. Per reeks 100
De Meesterwerken van de Schilderkunst: Verkrijgbaar: tien mappen met elk 5 prachtige kleurproducties (21 x 27 cm). Per map 200

Portefeuille Kuijfe ... 200
Fortmonnie Kuijfe ... 200
Kuijfe's puzzel in Karton ... 200
Ganzepennel Kuijfe-Bobble ... 200
Kuijfe's puzzel op hout ... 300

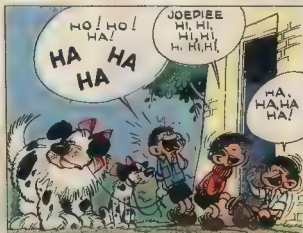
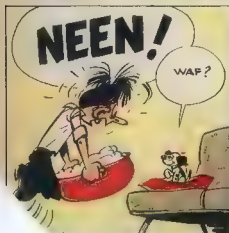
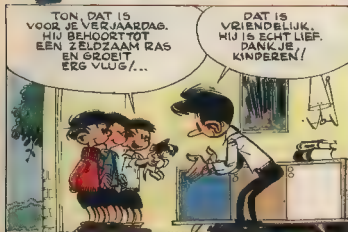
STUUR JE BON'S NAAR KUIJFE — DIENST T. — Lombardstraat, 24, Brussel
OF RUIL ZE IN EEN WARENHUIS « A L'INNOVATION »

Ton en Tinneke

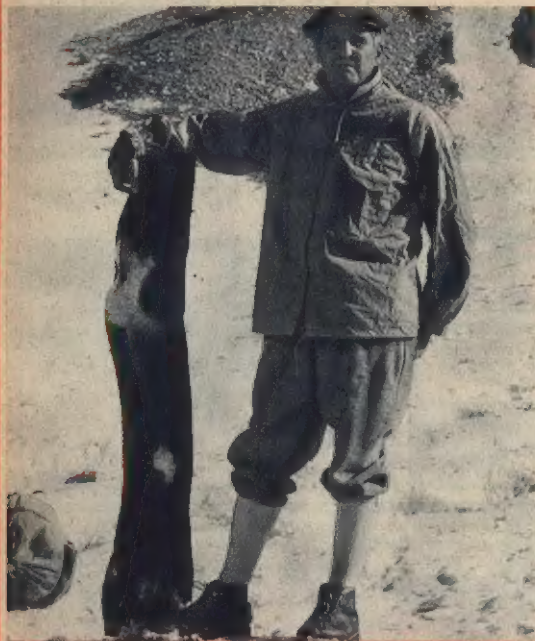

DOOR Franquin

Lambik is vast besloten de verdediging van de dwergen tegen de reuzen op zich te nemen...

FERNAND NAVARRA gefotografeerd op de helling van de Araratberg (grens van Iran). Het stuk hout dat hij toont moet volgens hem afkomstig zijn van de ark van Noach.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK

IN een Hollands weekblad lezen we volgend prettig stukje:

« Aan Franse scholieren van 8 tot 14 jaar werd gevraagd:

Wat moet men doen om president van de Republiek te worden?

Een bloemlezing uit de antwoorden:

« Men moet: erg hoog zijn — verstandig zijn — eerlijk en Kamerlid zijn — naar school gaan tot je vijf en twintig jaar — zich op een lijst laten zetten.

Hoe wordt de president gekozen?

Door een groot man — onder vreugdegejuich — heel netjes en met veel complimenten en ook moeilijkheden — door te laten zien wat hij kan.

— Wat doet hij?

Hij geeft bevelen — diners — hij regeert en maakt het leven beter — hij houdt soms redevoeringen — hij geeft bals en jachtpartijen en speelt golf. — Hij glimlacht tegen de mensen.

Wat doet hij, als hij niet langer president is?

Hij wordt gemeentesecretaris — een rijke meneer — een arme man — een mens. »

6.900 m. hoog zonder zuurstofapparaat

WANNEER men op een zekere hoogte stijgt wordt de lucht erg dun en moeten zowel alpinisten als piloten een zuurstofapparaat bij de hand hebben. Russische alpinisten zeggen dat zij de top van de Everest kunnen bereiken zonder zuurstofapparaat nodig te hebben en dit, dank zij een progressieve stijging en langzame aanpassing aan de verdunde lucht. Ze konden reeds tot op een hoogte van 6.900 meter geraken zonder zuurstofapparaat en zonder ziek te worden bij gebrek aan lucht.

EEN KLOEKE LONDENAAR

HENRY CRUSE, chauffeur van een Londense bus is nu 75 jaar en moest op pensioen gesteld worden. Hij is echter nog zo kloek en fit dat de dokters hem de toelating gaven nog enkele jaren Londen te doorkruisen met zijn hoge bus. Hij is autobusvoerder sedert 1912.

DE POS

EEN RAKET OP DOOL

LANDBOUWERS zagen op een twintigtal km van Padua een geheimzinnig tuig uit de hemel in de grond ontploffen. In een straal van zowat vijftig meter kwam een regen van stukken ijzer en hout neer. Dat vreemde tuig drong ongeveer drie meter diep in de aarde en boorde een gat van circa vier meter diameter. In de omtrek vond men een eivormig stuk metaal waarop men lezen kon: TT 63 U.S.A. De bijgeroepen gendarmerie wist niet wat aanvangen met het tuig. Officiëren van de luchtmacht die er bijgeroepen werden, menen dat het hier gaat om een geleide proefraket die op dool geraakte.

Handige vervalsers

DE Zwitserse politie heeft enkele leden aangehouden van de internationale bende die er zich op toeleegde Stradivariusviolen te vervaardigen en te verkopen. Deze Stradivariusinstrumenten zijn voorzien van het merk van de beroemde vioolbouwer en vergezeld van authentieke echtheidsdocumenten... Onnodig jullie te vertellen dat Stradivarius ze nooit gemaakt heeft! Het is slechts na een nauwkeurig onderzoek dat men ontdekte dat ze vals zijn. Liefhebbers hebben er van vier tot vijf miljoen voor betaald.

Het onderzoek van de Zwitserse politie wordt bemoeilijkt door het feit dat de bedrogen liefhebbers hun viool niet graag afstaan voor een onderzoek en ook niet willen toegeven dat zij lelijk bij de neus werden genomen...

EEN NIEUWE FORD WAGEN?

NAAR men uit Detroit meedeeld, zullen de Ford-fabrieken een nieuwe wagen creëren die « Edsel » zal genoemd worden ter ere van Edsel, de enige zoon van Henry Ford I, die de zaak tot bij zijn dood in 1943 leidde. De « Edsel » zou ongeveer zoveel kosten als een Buick. In ieder geval meer dan de « Mercury » doch minder dan de « Lincoln ».

NIEUWS IN

● Wat de Britse muzikliefhebbers dachten toen ze het concert van « karikaturale muziek » beluisterden door de Londense radio uitgezonden weten wij niet maar we hopen voor hen, dat dit concert niet te lang duurde... Het orkest bestond uit: orgels, vijf revolvers, drie stofzuigers en een elektrische boenmachine!

● Om het Deens koningshuis van nieuwe damasten

NOG EEN VAN DIE GEKKE REKORDS

MANUEL Avendano Canepa uit

Peru heeft het uithoudingsvermogen van machineschrijven op zijn naam gebracht met 30 u. 05. Avendano schreef 174 vellen met dubbele tussenruimte. Na die 30 u. 05 viel hij in zwijm van uitputting. Arme drommel! Wat 'n idee ook!

PILOTEER

eindelijk zelf een beetje naphieuw vlieger met motor in cirkelvucht. Het is meer dan een spelgoed, hij vliegt. Hij bestuurt hem zelf en hij voert al de beaanstonds het volledige dossier omtrent « CIRKELVLUCHT », dat u geheel kosteloos toegezonden wordt, indien u zich laat inschrijven bij de HOBBY-CLUB. Voeg alleen maar 20 F. bij als inschrijvingskosten, en u ontvangt: a) uw lidkaart, b) het club-blad, c) het dossier « Cirkelvlucht », d) een zweefvlieger, in speciaal hout geheel afgewerkt, klaar voor de vlucht.

INSCHRIJVINGSBULLETIN

Ik schrijf me in bij de HOBBY-CLUB:

NAAM:

VOORNAAM:

STRAAT:

GEMEENTE:

Geboren:

Ik voeg 20 F. in postzegels bij of een briefje.

HOBBY-CLUB

8 A, rue de l'Abattoir, Ensisval

Dawson, een verdacht personage denkt na over een recent incident. Hij is er enigszins door in de war gebracht.

